

været meget ivrig for at bringe ham sammen med dette Menneſke. Straks, ſaasnart Dyhring var kommen, var de bleven foreſtillet for hinanden; og efter Bordet ſøgte Ivan igen at føre dem ſammen og faa Per til at udtale ſig om ſine Planer.

Men Per havde ikke den mindſte Lyst til at snakke fornuftigt. Dertil var han altfor optaget af Nanny, der nu ogsaa ſaae forlokkende dejlig ud i en udringet Raasilkekjole med røde Roſer i ſit ſorte Haar. Han havde haft den Ære at føre hende tilbords, og denne Udmærkelse, og Bordets Glæder, og Anretningens ham uvante Pragt var ſtegen ham til Hovedet og havde gjort ham overſtadig. Inde i Rygeværelſet, hvor Kaffen og Likørerne anrettedes for Herrerne, og hvor Onkel Heinrich med diabolſk Skadefryd lumſkelig blev ved at fylde i hans Glas, var han paa Nippet til at gøre Skandale. Han slog Philip Salomon fortrolig paa Skuldren, roſte hans Vine og udtrykte i en hel Tale ſin Beundring for Huſets Damer. Nogle af de ældre Herrer ſamlede ſig efterhaanden om ham og havde deres Morskab af den unge Mand, der ſaa aabenbart for første Gang var i ordentligt Selſkab.

Inde hos Fru Salomon og Jakobe i Dagligſtuen ſad en midaldrende, blond Herre, der ikke røg Tobak. Det var en vis Hr. Eybert, en af Byens større Fabrikſejere og tillige bekendt ſom Politiker, en fordomsfri og kundſkabsrig Mand med megen Anſeelse. Blandt den ſalomonske Familjes nærmeste Omgang betegnedes han i Fortrolighed ſom Jakobes tilkommende Mand. Han var noget ude over ſin bedſte Alder, nemlig omkring de fyrrer, og forøvrigt Enkemand med to Børn. Hans Kærlighed til Jakobe var en Kendſgerning. Han lagde ikke Skjul paa den hverken overfor Forældrene eller overfor hende ſelv, og Forældrene var begge velſtemte for Partiet. Hr. Eybert var en prøvet Ven af Huſet og dertil en meget velſtaaende Mand, der ikke kunde miſtænkes for at ſpekulere i et rigt Giftermaal. De ſaae deſuden af forſkellige Grunde gerne, at Jakobe giftede ſig; og de var i den Henſeende under ſtadig Paavirkning af Familjens Læge, en jødiſk Profeſſor, der med ſtor Aabenhed erklærede, at „det Pigebarn ſgu ikke var ſkabt til at leve ſom Nonne.“